

សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា នឿយតបនឹងសេចក្តីប្រកាសជកខ្លួនរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ពីការចរចាអំពីដំណើរការកាត់ទោសខ្មែរក្រហម

ថ្លែងដោយឯកឧត្តម សុខ អាន រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី និងជាប្រធាន
ក្រុមការងារសម្រាប់សហប្រតិបត្តិការជាមួយអង្គការសហប្រជាជាតិ និងការរៀបចំដំណើរការ
កាត់ទោសមជ្ឈិមខ្មែរក្រហម
ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ថ្ងៃទី១២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០២

ខ្ញុំបាទទទួលបានលិខិតមួយច្បាប់ចុះថ្ងៃទី០៧ កុម្ភៈ ពីឯកឧត្តម ហេន ឌូរេល ដែលក្នុងនោះឯកឧត្តមបានថ្លែងថា អង្គការសហ-
ប្រជាជាតិនឹងឈប់បន្តការចរចាជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ឆ្ពោះទៅបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ។ ខ្ញុំសូមសម្តែងនូវការស្រឡាត់
ចិត្តយ៉ាងខ្លាំងចំពោះការប្រកាសដែលមិនរំពឹងទុកទាំងស្រុងបែបនេះ ។

នេះជាការភ្ញាក់ផ្អើលដោយបានដឹងថាលេខាធិការដ្ឋានអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវបាន វាហាក់បីដូចជាយើងមិនអាចដោះ
ស្រាយបញ្ហាតាមការចរចាបន្ថែមទៀតបាន ទោះបីជាភាគីទាំងពីរបានឈានដល់ការឯកភាពគ្នាយ៉ាងច្រើនតាមរយៈដំណើរការនៃ
ការចរចាចាប់តាំងពីសេចក្តីព្រាងពីរខុសគ្នាមួយនៃច្បាប់តែមួយត្រូវបានដាក់លើតុចរចាអស់រយៈពេល២ឆ្នាំកន្លះកន្លងមក ។
ការចរចានេះជាកិច្ចការដ៏លំបាកដូចជាការបើកទូកក្តោងតាមផ្លូវទឹកថ្មីដែលគ្មានផែនទី ប៉ុន្តែយើងបានឈានដល់ការរៀបចំតុលាការ
ជាតិមួយ ដោយមានការចូលរួមជាអន្តរជាតិដែលមិនបានព្រាងទុកជាមុន ។ ការសម្របសម្រួលត្រូវបានធ្វើឡើងវាងភាគីទាំង
សងខាងក្នុងដំណើរការនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថា កំរិតដែលយើងបានរៀបចំ និងដែលត្រូវបានអនុម័តទៅជាច្បាប់កម្ពុជានាថ្ងៃទី១០ សីហា
ឆ្នាំ២០០១ បានបង្កើតមូលដ្ឋានដ៏រឹងមាំសម្រាប់ការកាត់ទោសនេះ ។ ខ្ញុំមានជំនឿថា ច្បាប់ដែលបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ
ក្នុងតុលាការកម្ពុជាដោយមានការចូលរួមជាអន្តរជាតិ និងនឿយតបនឹងស្តង់ដារអន្តរជាតិដែលអាចទទួលយកបាននេះ អាចធ្វើឲ្យ
ចេញជារូបរាងនូវគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានទាំងអស់ដែលបានឯកភាពគ្នាវាងភាគីទាំងពីរក្នុងអំឡុងពេលចរចា ។

បីសប្តាហ៍មុន ខ្ញុំបានសរសេរលិខិតដ៏ដូនដែកឯកឧត្តម ហេន ឌូរេល តាមខ្លឹមសារទាំងនេះ និងបាននឿយតបយ៉ាងលម្អិតចំពោះ
ចំណុចទាំង១១ ដែលឯកឧត្តមលើកឡើងពាក់ព័ន្ធនឹងច្បាប់ ដោយបំភ្លឺច្បាស់លាស់នូវជំហររបស់យើង និងសំណូមពរលើចំណុចពាក់ព័ន្ធ
មួយចំនួនអាចត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងអត្ថបទសហប្រតិបត្តិការ *Articles of Cooperation* ដែលបានស្នើដើម្បីចុះហត្ថលេខាដោយ
ភាគីទាំងពីរ ហើយឯកសារដែលធ្លាប់តែពោលនេះនឹងគ្រប់គ្រងការចូលរួមជាអន្តរជាតិក្នុងអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ។

ដើម្បីផ្តល់នូវសារៈសំខាន់បន្ថែម ចំពោះសេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ខ្ញុំនាថ្ងៃនេះ ខ្ញុំនឹងបញ្ចេញនូវលិខិតរបស់ខ្ញុំដែលបានដើម្បីដូន
ឯកឧត្តម ហេន ឌូរេល កាលពីថ្ងៃទី២៣ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ នឹងថ្ងៃទី២២ មករា ឆ្នាំ២០០២ ក៏ដូចជាឯកសារផ្សេងៗទៀត
រួមទាំងការបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេសនៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតតុលាការអង្គជំនុំជម្រះក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីទុក្រិដ្ឋកម្ម
ដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងរយៈពេលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ។ រហូតដល់ពេលនេះ យើងសូមកោតសរសើរចំពោះឯកឧត្តម ហេន
ឌូរេល ដែលបានឯកភាពរក្សាការពិភាក្សាផ្លាស់ប្តូរមតិយោបល់វាងភាគីទាំងពីរដោយសម្ងាត់ ប៉ុន្តែដោយយោលលើសកម្មភាព

ឯកភាពភាគីបច្ចុប្បន្នពីអង្គការសហប្រជាជាតិក្នុងការបញ្ឈប់ពីភារកិច្ច និងដោយយោលលើការបកស្រាយខុសយ៉ាងពិតប្រាកដ ចំពោះជំហររបស់កម្ពុជា ដែលបានលេចចេញពីបទអត្តាធិប្បាយរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិថ្ងៃទី៨ កុម្ភៈនោះ វាហាក់បីដូចជា មានបំណងផ្សព្វផ្សាយឯកសារនេះជាសាធារណៈក្នុងពេលនេះ ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមធ្វើការឆ្លើយតបដោយគ្រង់ៗ ទៅនឹងចំណុចសំខាន់ៗនៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍វែងនិងស្តុកស្តាញដែលបាន ធ្វើឡើងដោយឯកឧត្តម ហេន ឌូរេល កាលពីថ្ងៃសុក្រទី៨ កុម្ភៈ ដូចតទៅ៖

ទី១ ការអះអាងទូទៅត្រូវបានធ្វើឡើងថា អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញដូចដែលបានក្រោសទុកបច្ចុប្បន្ន នឹងមិនអាចធានាបាននូវ ឯករាជ្យភាព ភាពមិនលម្អៀង និងគោលដៅបានទេ ហើយជាឯកសារយោងអរូបីចំពោះស្តង់ដារយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ប៉ុន្តែឯកឧត្តម ហេន ឌូរេល ពុំបានផ្តល់នូវការបកស្រាយណាមួយដែលថា ច្បាប់ស្តីពីអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញដូចនឹងស្តង់ដារនេះឡើយ ។

ទី២ ចំណុចសំខាន់ៗទីពីរពាក់ព័ន្ធនឹងទំនាក់ទំនងរវាងច្បាប់កម្ពុជាដែលបង្កើតអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ និងអត្ថបទសហប្រតិបត្តិ ការដែលបានស្នើដើម្បីចុះហត្ថលេខារវាងភាគីទាំងពីរ ។ នៅក្នុងលិខិតរបស់ខ្ញុំចុះថ្ងៃទី២៣ វិច្ឆិកា ខ្ញុំបានរៀបរាប់ថា តាមទស្សនៈ របស់យើង “ច្បាប់ដែលត្រូវបានអនុម័តដោយអង្គការនីតិបញ្ញតិកម្ពុជាក្រោមរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា បានកំណត់នូវយុត្តាធិការនិង សមត្ថកិច្ចនៃអង្គជំនុំជម្រះ ក៏ដូចជាសមាសភាពរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងនិងនីតិវិធីនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ដូចនៅក្នុងអត្ថបទ សហប្រតិបត្តិការកំណត់ទម្រង់ការនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានិងអង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងការអនុវត្តមាត្រា ទាំងឡាយនៃច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការជួយឧបត្ថម្ភការងារក្រៅប្រទេសនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

យើងឃើញការដាច់ពីគ្នានៃតែច្បាប់ រវាងភាពដើមនិងគោលបំណងនៃច្បាប់ និងអត្ថបទសហប្រតិបត្តិការ ។ យើងពុំ មានបំណងណាមួយដើម្បីបន្ថយខ្លឹមសារនៃអត្ថបទសហប្រតិបត្តិការដល់ថ្នាក់ដាច់ខាតនៃការបកស្រាយនិងរដ្ឋបាលដែលចំណុះច្បាប់ទេ (ដោយប្រើពាក្យរបស់ឯកឧត្តម ហេន ឌូរេល) ។ មិនមែនជាការត្រឹមត្រូវទេ ដូចដែលតាមសម្តីនៃអ្នកនាំពាក្យរបស់អគ្គលេខាធិការ) ថារដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានបដិសេធនូវសំណើរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលជំនួយឧបត្ថម្ភរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិនឹងត្រូវ គ្រប់គ្រងដោយកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការសហប្រជាជាតិនិងកម្ពុជា ។ តាមការពិត នេះជាតួនាទីដែលយើងបានក្រោសរៀបចំ សម្រាប់អត្ថបទសហប្រតិបត្តិការ ដូចមូលដ្ឋានធម្មតានៃកិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការរវាងរដ្ឋជាសមាជិកមួយជាមួយអង្គការ សហប្រជាជាតិដែរ ។

រដ្ឋជាសមាជិកមួយចំនួនរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិដែលជាអ្នកកាំគ្រងខ្លាំងក្លានៃការចរចាឆ្ពោះទៅបង្កើតតុលាការកាត់ សេចក្តីខ្មែរក្រហម បានសម្តែងនូវគោលបំណងរបស់ខ្លួនក្នុងការបន្តដំណើរការនេះ (ការដកស្រង់ពីសេចក្តីថ្លែងការណ៍ទាំងនេះនឹងត្រូវ បានចែកជូនបន្ទាប់ពីសន្និសីទនេះ) ។ អនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំថ្លែងយ៉ាងច្បាស់ថា ពីភាគីកម្ពុជា ទូរនៅតែបើកចំហចំពោះការចរចាជាមួយ អង្គការសហប្រជាជាតិ ។ មាត្រាទី៤៦ នៃច្បាប់របស់យើងបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជាបឋមត្រូវផ្តល់ឲ្យមានការចូលរួមរបស់ អង្គការសហប្រជាជាតិក្នុងដំណើរការនេះ ។ វាមានសារសំខាន់ដើម្បីយល់ថា ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយអង្គការនីតិបញ្ញតិកម្ពុជារបស់ យើងគឺជាលទ្ធផលនៃការចរចាទាំងស្រុងរវាងកម្ពុជានិងអង្គការសហប្រជាជាតិ ហើយក្នុងច្បាប់នោះមានចំណុចសម្របសម្រួល ជាច្រើនពីភាគីរបស់យើងក៏ដូចជាពីភាគីអង្គការសហប្រជាជាតិដែរ ។

ខ្ញុំសូមធ្វើការសន្និដ្ឋានថា រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានៅតែច្នៃជាតួនាទីស្វែងរកយុត្តិធម៌ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដែលបានប្រព្រឹត្តដោយ ខ្មែរក្រហម ក្នុងតាមប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជានិងមនុស្សជាតិទាំងមូល ។ យើងជឿជាក់ថា ច្បាប់ដែលបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី១០ សីហា ឆ្នាំ២០០១ ផ្តល់នូវមូលដ្ឋានគ្រឹះដល់ដំណើរការស្វែងរកយុត្តិធម៌ក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដោយមានការចូលរួមជាអន្តរជាតិ ហើយ ឆ្លើយតបនឹងស្តង់ដារអន្តរជាតិដែលអាចទទួលយកបាន ព្រមទាំងសន្សំថាអង្គការសហប្រជាជាតិនឹងជាដៃគូមួយនៃដំណើរការនេះ ។